FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT CLAUS GULMANN

fremsat den 8. oktober 1992 *

Hr. afdelingsformand,
De herrer dommere,

Rechtbank van Eerste Aanleg, Antwerpen, har i en sag anlagt af den belgiske stat mod firmaet NV Suiker Export stillet Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal artikel 15 i Rådets forordning (EØF) nr. 3330/74 af december af 19. december 1974 fortolkes således, at der skal betales importafgift, selv hvis det er uomtvistet, at de pågældende varer havde indenlandsk oprindelse og blev stjålet, mens de forud for udførsel til tredjelande var placeret under ordningen for T1-varer med henblik på udbetaling af restitutioner, når de personer, som blev afkrævet importafgift, allerede har tilbagebetalt de tidligere for udførsel opnåede restitutioner?« [1].

For en gennemgang af sagens faktiske omstændigheder og de retlige anbringender, der er gjort gældende i de for Domstolen afgivne skriftlige indlæg, henvises til retsmøderapporten.

Det forekommer mig åbenbart, at der ikke skal betales importafgift for varer, der har oprindelse i en medlemsstat, og som ikke har været eksporteret. For en begrundelse af dette resultat er det tilstrækkeligt, som gjort gældende af sagsøgte i hovedsagen, at henvise til, at ordningen med importafgifter gælder for indførsel af varer fra tredjelande og har til formål at udligne forskellen mellem den lavere verdensmarkedspris og Fællesskabets priser [2].

Denne indlysende rigtige fortolkning kan, som anført af Kommissionen, ikke påvirkes af, at varer, »for hvilke der er taget skridt til ydelse af restitutioner ved udførsel til tredjelande« i henhold Rådets forordning (EØF) nr. 222/77 af 13. december 1976 om fællesskabsforsendelse [3] skal forsendes efter reglerne om ekstern fællesskabsforsendelse, dvs.

* Originalsprog: dansk.

1 — Kommissionen har i sit indlæg nævnt, at artikel 15 i Rådets forordning (EØF) nr. 3330/74 er blevet erstattet af en identisk bestemmelse i artikel 16 i Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30.6.1981 (EFT L 177, s. 4), og har anført, at den forelæggende rets spørgsmål må vedrøre fortolkningen af denne bestemmelse, idet det af sagen fremgår, at sagsøgte i hovedsagen blev afkrævet importafgift ved en skrivelse af 19.6.1986. Imidlertid fremgår det af det af sagsøgeren i hovedsagen afgivne indlæg, at den pågældende vare er erklæret stjålet den 7.11.1978, og at den i forlængelse heraf udarbejdede angivelse om varens indførsel er dateret den 9.1.1979. Dette tidspunkt må være afgørende, og der er følgelig ingen grund til at omformulere den forelæggende rets spørgsmål.

2 — Se herved femte betragtning til forordning nr. 3330/74, der har følgende indhold:
»virkeliggørelsen af et enhedsmarked for sukker inden for Fællesskabet indebærer, foruden et ensartet prissystem, indførelsen af fælles regler for samhandelen med tredjelande; en samhandelsordning omfattende et system med importafgifter og eksportrestitutioner i tilslutning til interventionssystemet bidrager ligeledes til at stabilisere fællesskabsmarkedet, idet det særlig undgås, at svingningerne i priserne på verdensmarkedet får virkning for priserne inden for Fællesskabet; der bør derfor åbnes adgang til ved indførsel fra tredjelande at opkræve en importafgift og ved udførsel til disse lande at betale en eksportrestitution, begge med det formål at udligne forskellen mellem de uden for og inden for Fællesskabet gældende priser, såfremt verdensmarkedspriserne ligger under Fællesskabets priser«.

3 — EFT 1977 L 38, s. 1.

angives til forsendelse i en T1-angivelse, på samme måde som varer, der ikke har oprindelse i medlemsstaterne og ikke er bragt i fri omsætning [4]. Det kan heller ikke tillægges betydning, at de nationale toldmyndigheder som led i toldproceduren til berigtigelse af forholdet af formelle tekniske grunde har krævet varen angivet til indførsel og forbrug.

Forslag til afgørelse

Jeg skal herefter foreslå Domstolen at besvare det forelagte spørgsmål på følgende måde:

»Artikel 15 i Rådets forordning (EØF) nr. 3330/74 af december af 19. december 1974 skal fortolkes således, at der ikke skal betales importafgift af en vare med indenlandsk oprindelse, som er blevet stjålet, mens den forud for udførsel til tredjelande var placeret under ordningen for T1-varer med henblik på udbetaling af restitutioner, når de tidligere for udførsel opnåede restitutioner er tilbagebetalt.«

4 — Artikel 1, stk. 2, i forordning nr. 222/77 bestemmer bl.a.:
»2. Ved ekstern fællesskabsforsendelse forsendes:
a)...
b)varer, der opfylder betingelserne i artikel 9 og 10 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, men for hvilke der er taget skridt til ydelse af restitutioner ved udførsel til tredjelande inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik
c)...«.
Reglen i artikel 1, stk. 2, litra b), blev indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 2719/72 af 19.12.1972 om ændring af artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 542/69 om ordning for fællesskabsforsendelse (EFT 1972, 28. december, s. 9). Forordning nr. 542/69 er senere erstattet af forordning nr. 222/77. De pågældende varer havde tidligere været omfattet af reglerne om intern fællesskabsforsendelse. Af betragtningerne til forordning nr. 2719/72 fremgår det, at reglen blev indført »af administrative grunde og for at undgå misbrug«.